

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การราชทัณฑ์ของไทยได้มีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับสังคม การเมืองและสภาพเศรษฐกิจตลอดยุคสมัยที่ผ่านมา อำนาจและหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ ได้แก่ การปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งตามกฎหมายโดย ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง กำหนดแนวทาง ปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง โดยให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ นโยบายของกระทรวง หลักออาชญาวิทยาและหลักทัณฑ์วิทยา ตลอดจนข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติ ต่อผู้ต้องขัง และข้อเสนอแนะในเรื่องที่เกี่ยวข้องขององค์การสหประชาชาติ ดำเนินการ เกี่ยวกับสวัสดิการและการสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขังและปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมาย กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

รัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการควบคุมดูแลผู้ต้องขังในแต่ละ ปีเป็นจำนวนมาก ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายด้านความเป็นอยู่ของผู้ต้องขัง ด้านการควบคุม ผู้ต้องขัง ด้านการพัฒนาพฤตินิสัย ซึ่งได้แก่ การให้การศึกษา และการฝึกอาชีพให้แก่ ผู้ต้องขัง เพื่อพัฒนาให้ผู้ต้องขังมีอาชีพติดตัวภายหลังพ้นโทษ ไม่กลับมากระทำความผิด ซ้ำอีก และด้านการบำบัดฟื้นฟูผู้ต้องขังที่ติดยาเสพติด ซึ่งตลอดระยะเวลา 10 ปี ที่ผ่านมา จำนวนผู้ต้องขังมีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่องระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2545-2549 และ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2550-2553 แต่เมื่อเทียบกับจำนวนเงิน งบประมาณที่ได้รับมีจำนวนเพิ่มขึ้น ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2544-2546 ลดลงเพียง เล็กน้อย ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2547-2549 และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องระหว่าง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550-2552 และลดลงในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (ดูตาราง 1)

ตาราง 1

จำนวนผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ และจำนวนเงินงบประมาณที่ได้รับ ปีงบประมาณ
พ.ศ. 2544-2553

ปีงบประมาณ	จำนวนผู้ต้องราชทัณฑ์ (คน)	จำนวนงบประมาณที่ได้รับ (บาท)
2544	250,903	5,643,519,400
2545	254,070	6,185,357,900
2546	211,475	6,266,416,600
2547	167,142	6,117,344,500
2548	163,336	6,106,400,000
2549	152,625	6,069,171,000
2550	168,656	7,146,881,700
2551	185,082	7,401,395,200
2552	206,988	8,702,661,300
2553	218,566	7,910,825,800

ที่มา. จาก 1. สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์, โดย กรมราชทัณฑ์, 2554ข, ค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2554, จาก <http://www.correct.go.th>

2. งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2544-2553, โดย สำนักงบประมาณ, 2553, กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์.

ผลการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายในการพัฒนาพฤตินิสัย ด้านการฝึกอาชีพ ผู้ต้องขังตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาอาจทำให้การพัฒนาด้านการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขัง ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร สาเหตุเนื่องจากขาดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและมีได้มี ผลผลิตฝีมือผู้ต้องขังนำออกจำหน่ายสู่ตลาดอย่างแท้จริง กรมราชทัณฑ์จึงได้เริ่มโครงการ ฝึกวิชาชีพผู้ต้องขัง โดยเป็นงานที่กรมราชทัณฑ์ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน มาแล้ว ผลผลิตจากฝีมือผู้ต้องขังในอดีตใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นและสามารถจัดจำหน่ายได้ ในท้องถิ่นเท่านั้น ต่อมากรมราชทัณฑ์มีแนวความคิดนำผลิตผลของผู้ต้องขังมารวมกัน และจัดศูนย์การจำหน่ายเป็นการเปิดตลาดและส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายนารายได้ที่

ได้รับหักต้นทุนเหลือกำไรมาปันผลให้กับผู้ต้องขัง ส่วนที่เหลือเก็บไว้เป็นทุนเพื่อใช้ในการพัฒนาการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังต่อไป โดยในปี พ.ศ. 2514 กรมราชทัณฑ์ได้ริเริ่มให้นำสินค้าจากเรือนจำ/ทัณฑสถานทุกแห่งมาจัดจำหน่ายรวมกันเป็นครั้งแรก เรียกว่า งานนิทรรศการราชทัณฑ์ และได้มีการจัดงานต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี, 2554)

เงินทุนฝึกอาชีพผู้ต้องขัง เดิมเรียกว่า เงินทุนผลประโยชน์ เงินทุนฝึกวิชาชีพได้มีวิวัฒนาการมาควบคู่กับการฝึกอาชีพผู้ต้องขังและในปี พ.ศ. 2548 ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง ให้กรมราชทัณฑ์เก็บเงินรายได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง ในอัตราร้อยละ 98 ของยอดรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายไว้ใช้จ่ายเป็นทุนฝึกวิชาชีพจัดสวัสดิการผู้ต้องขังและจ่ายเป็นเงินรางวัลให้แก่ผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำได้ (กรมราชทัณฑ์, หน่วยตรวจสอบภายใน, 2548, หน้า 1)

กรมราชทัณฑ์ได้แบ่งเขตเรือนจำ/ทัณฑสถานออกเป็นทั้งหมด 10 เขต ดังนี้

1. เรือนจำเขตอิสระ ประกอบด้วยเรือนจำ/ทัณฑสถาน 15 แห่ง
2. เขตที่ 1 ประกอบด้วยเรือนจำ/ทัณฑสถาน 18 แห่ง
3. เขตที่ 2 ประกอบด้วยเรือนจำ/ทัณฑสถานและสถานกักขัง 14 แห่ง
4. เขตที่ 3 ประกอบด้วยเรือนจำ/ทัณฑสถาน 16 แห่ง
5. เขตที่ 4 ประกอบด้วยเรือนจำ/ทัณฑสถานและสถานกักขัง 16 แห่ง
6. เขตที่ 5 ประกอบด้วยเรือนจำ/ทัณฑสถานและสถานกักขัง 14 แห่ง
7. เขตที่ 6 ประกอบด้วยเรือนจำ/ทัณฑสถาน 14 แห่ง
8. เขตที่ 7 ประกอบด้วยเรือนจำ 8 แห่ง
9. เขตที่ 8 ประกอบด้วยเรือนจำ/ทัณฑสถานและสถานกักขัง 14 แห่ง
10. เขตที่ 9 ประกอบด้วยเรือนจำ/ทัณฑสถาน 13 แห่ง

ผลการดำเนินงานในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ปรากฏว่าเรือนจำเขตอิสระ และเรือนจำเขต 1-9 มีรายได้รวม 520,787,834.71 บาท ต้นทุนรวม 359,942,593.56 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละต้นทุนต่อรายได้รวมร้อยละ 69.11 และเมื่อจัดเรียงลำดับเขตเรือนจำที่มีอัตรากำไรใช้ต้นทุนสูงสุด ดังนี้ เขต 4 ร้อยละ 83.91 เขต 6 ร้อยละ 83.78 เขต 9 ร้อยละ 78.04 เขต 2 ร้อยละ 75.40 เขต 3 ร้อยละ 72.32 เขต 7 ร้อยละ 69.88 เขต 1 ร้อยละ 66.61

เขต 5 ร้อยละ 66.42 และเขตอิสระ ร้อยละ 60.30 (กรมราชทัณฑ์, สำนักพัฒนาพฤตินิสัย, 2552)

แสดงให้เห็นว่าเรือนจำต่าง ๆ มีความสามารถในการทำกำไรที่แตกต่างกัน และในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มีการจ่ายเงินรางวัลให้แก่ผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ รวม 127,436,846.66 บาท นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินรวม 10,362,566.13 บาท นำส่งกรม 49,144,977.06 บาท สำหรับเงินที่นำส่งกรมส่วนหนึ่งได้ยืมคืนให้แก่เรือนจำเพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่ผู้ต้องขัง (ดูตาราง 2)

ตาราง 2

งบกำไรขาดทุน เงินผลพลอยได้จากกิจการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 (หน่วย: บาท)

เขตเรือนจำ/ ทัณฑสถาน	รายได้รวม	ต้นทุน	รางวัลผู้ต้องขัง และเจ้าหน้าที่	รายได้แผ่นดิน		เงินผลพลอยได้ ส่งกรม
				นำส่งคลัง		
เขตอิสระ	151,084,889.16	91,113,859.95	41,165,925.85	3,005,764.55		14,105,777.04
เขต 1	83,230,420.46	55,446,548.59	28,824,118.53	1,701,525.66		8,444,745.21
เขต 2	28,447,026.73	21,451,136.45	7,941,200.03	716,531.86		2,833,468.08
เขต 3	50,476,419.74	36,508,467.82	10,130,744.16	1,035,062.70		4,744,857.68
เขต 4	27,584,405.32	23,148,562.05	6,389,535.73	506,989.32		2,351,730.11
เขต 5	40,975,371.47	27,217,189.20	8,914,105.21	798,896.29		3,962,024.09
เขต 6	40,927,439.78	34,290,963.28	5,553,691.48	739,945.75		3,651,558.21
เขต 7	31,662,833.44	22,127,598.62	7,933,452.35	613,623.05		2,971,319.24
เขต 8	31,890,830.83	21,707,457.35	4,854,172.82	602,372.93		2,923,486.10
เขต 9	34,508,197.78	26,930,810.25	5,729,900.50	642,151.02		3,156,011.30
รวม	520,787,834.71	359,942,593.56	127,436,846.66	10,362,566.13		49,144,977.06

ที่มา. จาก งบกำไรขาดทุน (หน้า 1-10), โดย สำนักพัฒนาพฤตินิสัย กรมราชทัณฑ์, 2554, กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

การดำเนินงานเงินทุนฝักอาชีพผู้ต้องขังนั้นนับได้ว่ามีคุณประโยชน์หลายประการ ที่สำคัญคือเป็น โครงการที่สนับสนุนการดำเนินงานของรัฐบาลที่จะพัฒนาพหุตินิสัยให้แก่ผู้ต้องขังได้มีอาชีพติดตัวภายหลังพ้นโทษ เป็นการคืนคนดีสู่สังคม ลดปัญหาการกระทำผิดซ้ำ ส่งผลให้ปัญหาอาชญากรรมในสังคมลดลง ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ผู้ศึกษาวิจัยเห็นว่ามีความคุ้มค่าสมควรต่อการศึกษาการประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงานเงินทุนฝักอาชีพผู้ต้องขัง เพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนินงานเงินทุนฝักอาชีพผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ให้มีการพัฒนามากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงานเงินทุนฝักอาชีพผู้ต้องขังของเรือนจำ/ทัณฑสถาน รวม 133 แห่ง
2. วิเคราะห์โครงสร้างการบริหารงานและผลการดำเนินงานเงินทุนฝักอาชีพผู้ต้องขัง

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้จะศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานเงินทุนฝักอาชีพผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ โดยนำข้อมูลทางการเงินเงินทุนฝักอาชีพผู้ต้องขังของเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ จำนวน 133 แห่ง โดยการศึกษาแบ่งกลุ่มประเภทเรือนจำ ออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มเรือนจำกลาง กลุ่มทัณฑสถาน กลุ่มเรือนจำพิเศษ กลุ่มเรือนจำจังหวัด และกลุ่มเรือนจำอำเภอ ในรอบระยะเวลาระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2551-2553 รวม 3 ปี ซึ่งประกอบด้วย งบดุล งบกำไรขาดทุน และรายละเอียดประกอบงบการเงิน รวมทั้งข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเงินทุนฝักอาชีพผู้ต้องขัง

วิธีการศึกษา

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้การศึกษาสามารถอธิบายผลการศึกษามาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ข้างต้นในการศึกษานี้จึงได้วิเคราะห์ผลการดำเนินงานเงินทุนฝึกออาชีพผู้ต้องขังของเรือนจำ/ทัณฑสถาน ทั่วประเทศ รวม 133 แห่ง แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเรือนจำกลาง กลุ่มทัณฑสถาน กลุ่มเรือนจำพิเศษ กลุ่มเรือนจำจังหวัด และกลุ่มเรือนจำอำเภอ โดยอาศัยข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารกรมราชทัณฑ์ ประกอบด้วย รองอธิบดีฝ่ายพัฒนาพฤตินิสัย ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาพฤตินิสัย และผู้อำนวยการส่วนบริหารงานการเงิน สำนักพัฒนาพฤตินิสัย ในช่วงเดือนเมษายน พ.ศ. 2555 เกี่ยวกับการดำเนินงานเงินทุนฝึกออาชีพผู้ต้องขัง
2. ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน จากบัญชี เงินผลพลอยได้จากการฝึกออาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขังของเรือนจำ/ทัณฑสถาน แต่ละแห่ง คือ รายได้จากการฝึกออาชีพและใช้แรงงานผู้ต้องขัง และรายได้อื่น ต้นทุนสินค้าและบริการ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน เงินรางวัลเจ้าพนักงานและผู้ต้องขัง ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551-2553 เก็บรวบรวมโดยสำนักพัฒนาพฤตินิสัย กรมราชทัณฑ์

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา เป็นการวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนฝึกออาชีพผู้ต้องขังและผลการดำเนินงานเงินทุนฝึกออาชีพผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ มีดังนี้
 - 2.1 การประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงานเงินทุนฝึกออาชีพผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ โดยใช้วิธี Data Envelopment Analysis (DEA) โดยเปรียบเทียบแต่ละหน่วยผลิตที่มีการใช้ปัจจัยการผลิตหลายชนิด เพื่อทำการผลิตผลผลิตหลายชนิด ด้วยการหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของปัจจัยการผลิต และผลผลิต โดยมีปัจจัยการผลิต ได้แก่

ต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน เงินรางวัลเจ้าพนักงานและผู้ต้องขัง และผลผลิต ได้แก่ รายได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง และรายได้อื่น ๆ เป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพ เมื่อเทียบกับหน่วยผลิตอื่น ๆ ที่มีรูปแบบการผลิตเหมือนกัน และตัวแปรที่จะใช้ในการกำหนดสภาพแวดล้อม หรือกระบวนการผลิตที่ถูกรวมเข้าไปใน DEA-based Production Model อาศัยหลักของ Linear Programming ในการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการดำเนินงานของเรือนจำ/ทัณฑสถาน รวม 133 แห่ง

การวัดประสิทธิภาพถือได้ว่าเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญที่นำมาใช้ในการพิจารณาถึงผลการดำเนินงานของหน่วยผลิตและค่าประสิทธิภาพที่ได้จากการประเมินสามารถนำมาใช้ในการเปรียบเทียบระหว่างหน่วยผลิตได้ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาถึงระดับความสามารถในการดำเนินงานของหน่วยผลิต โดยทั่วไปแล้วประสิทธิภาพของหน่วยผลิตสามารถประเมินได้ ดังนี้ (อัครพงศ์ อันทอง, 2547, หน้า 2)

$$\text{Efficiency} = \frac{\text{Output}}{\text{Input}}$$

วิธีการวัดประสิทธิภาพที่นิยมนำมาใช้ในการวัดผลการดำเนินงานก็คือ การวัดประสิทธิภาพเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบค่าประสิทธิภาพที่คำนวณได้ในแต่ละหน่วยผลิตกับค่าที่ได้จากหน่วยผลิตที่ดีที่สุด (best practice) เมื่อเปรียบเทียบกับหน่วยผลิตที่กำลังศึกษาทั้งหมด หรืออาจกล่าวได้ว่า หน่วยผลิตนั้นเป็นหน่วยผลิตที่อยู่ในระดับแนวหน้า (frontier) ส่วนหน่วยผลิตอื่น ๆ จะมีศักยภาพหรือประสิทธิภาพที่ต่ำกว่า (inefficiency) โดยทั่วไปแล้วการวัดประสิทธิภาพเชิงเปรียบเทียบของหน่วยผลิตสามารถประเมินได้ ดังนี้

$$\text{Relative Efficiency} = \frac{\text{Weighted Sum of Outputs}}{\text{Weighted Sum of Inputs}}$$

ค่าประสิทธิภาพที่ได้จากการประมวลผลข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

- 1) ค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 1 หมายถึง เรือนจำ/ทัณฑสถานที่มีประสิทธิภาพ โดยเปรียบเทียบ

2) ค่าประสิทธิภาพ น้อยกว่า 1 หมายถึง เรือรบ/ทัศนสถานที่ไม่มีความมีประสิทธิภาพโดยเปรียบเทียบ

2.2 การวัดการเปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพการจัดการของหน่วยผลิต โดยจะเปรียบเทียบ โดยนำวิธีการ DEA มารวมกับ Mulmquist Productivity Approach สำหรับวิธีการวัดการเปลี่ยนแปลงของประสิทธิภาพจาก ณ เวลาที่ t ถึง $t + 1$ สามารถทำได้โดยใช้ฟังก์ชันระยะทางประสิทธิภาพ (efficiency distance function) $D^{t+1}(x^t, y^t)$ ฟังก์ชันนี้หมายความว่า เส้น Frontier ณ เวลาที่ $t + 1$ จะถูกใช้อ้างอิงในการประเมินประสิทธิภาพของหน่วยผลิต ณ เวลาที่ t ในทางกลับกันฟังก์ชันระยะทางประสิทธิภาพ $D^t(x^{t+1}, y^{t+1})$ จะหมายความว่าถึงเส้น Frontier ณ เวลาที่ t จะถูกใช้อ้างอิงในการประเมินประสิทธิภาพของหน่วยผลิต ณ เวลาที่ $t + 1$ ซึ่งทำการประเมินหน่วยผลิต 3 ครั้งนี้ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพทางด้านเทคนิค (technical efficiency change) การเปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพด้านเทคโนโลยี (technological efficiency change) และการเปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพการผลิตโดยรวม (total factor productivity efficiency change)

ค่าประสิทธิภาพที่ได้จากการประมวลผลข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

- 1) ค่าประสิทธิภาพ มากกว่า 1 หมายถึง มีการเปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพดีขึ้น
- 2) ค่าประสิทธิภาพ น้อยกว่า 1 หมายถึง มีการเปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพลดลง
- 3) ค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 1 หมายถึง ไม่มีการเปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพ

ข้อจำกัดในการศึกษา

1. ข้อมูลตัวเลขอาจมีความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการบันทึกบัญชีผิดพลาด สาเหตุเกิดจากการปฏิบัติงานของเรือรบ/ทัศนสถาน มีความหลากหลาย เช่น งานด้านการควบคุมดูแลผู้ต้องขัง งานด้านทัศนวิทยา งานด้านการเงินงบประมาณ และงานด้านการฝึกอาชีพผู้ต้องขัง เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันเรือรบ/ทัศนสถาน จำนวนมากขาดแคลนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ จึงต้องมีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนหน้าที่ เพื่อทดแทนอัตรากำลังที่ขาดทำให้

เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ในการจัดทำบัญชีสับเปลี่ยนหมุนเวียนตามไปด้วยและมีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ไม่ตรงกับความรู้ความสามารถ

2. ความผิดพลาดของข้อมูลแม้เพียงตัวเดียว อาจกระทบต่อผลการศึกษาโดยรวม เนื่องจากการวิเคราะห์ โดยเทคนิค Data Envelopment Analysis เป็นการศึกษาประสิทธิภาพของหน่วยผลิตเชิงเปรียบเทียบในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ประสิทธิภาพ หมายถึง การใช้ทรัพยากรในการดำเนินการใด ๆ ก็ตาม โดยมีสิ่งมุ่งหวังถึงผลสำเร็จ และผลสำเร็จนั้นได้มาโดยการใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด การดำเนินการเป็นไปอย่างประหยัดไม่ว่าจะเป็นระยะเวลา ทรัพยากร แรงงาน รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการดำเนินการนั้น ๆ ให้เป็นผลสำเร็จและถูกต้อง

เงินทุนฝักอาชีพผู้ต้องขัง หมายถึง เงินผลพลอยได้จากการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง

เรือนจำ หมายถึง ที่ซึ่งใช้ควบคุมกักขังผู้ต้องขังกับทั้งสิ่งที่ใช้ต่อเนื่องกัน และให้หมายความรวมถึงที่อื่นใดซึ่งรัฐมนตรีได้กำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่าอาณาเขตไว้ชัดเจน

ผู้ต้องขัง หมายความว่า รวมถึง นักโทษเด็ดขาด คนต้องขัง และคนฝาก

เรือนจำเขตอิสระ หมายถึง เรือนจำที่มีสายการบังคับบัญชาขึ้นตรงต่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์

นักโทษเด็ดขาด หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามหมายจำคุกภายหลังคำพิพากษาถึงที่สุด และหมายความรวมถึงบุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ชอด้วยกฎหมายให้ลงโทษด้วย

คนต้องขัง หมายความว่า บุคคลที่ถูกขังไว้ตามหมายขัง

คนฝาก หมายความว่า บุคคลที่ถูกฝากให้ควบคุมไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือกฎหมายอื่นโดยไม่มีหมายอาญา

เงินรางวัลผู้ต้องขัง หมายถึง เงิน ได้ที่เกิดจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ฝีมือผู้ต้องขัง หรือการใช้แรงงานผู้ต้องขัง หักค่าใช้จ่าย แล้วนำมาแบ่งจ่ายแก่ผู้ต้องขังในอัตราร้อยละ ตามที่ระเบียบกำหนด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานเงินทุนฝึกออาชีพผู้ต้องขัง เพื่อใช้เป็น ส่วนหนึ่งในการวางแผน และการพัฒนาการฝึกออาชีพผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น